

[Thoft]

NATOs generalsekretær, lord Carrington, har i en tale til NATO-parlamentarikere udtrykt tilfredshed med, at Danmark sammen med Norge, Portugal og Vesttyskland var de eneste, som levede op til NATOs målsætning om 3 pct.s realforøgelse af forsvarsudgifterne. Nu er det jo næppe sådan, at generalsekretæren selv opfinder sine tal, og oplysningen om Danmark kan formentlig kun være kommet ét sted fra: fra den danske regering.

Og det stemmer i øvrigt meget godt med forsvarets pristalsreguleringsmekanisme, som har sikret forsvaret reelle stigninger gennem de senere år på trods af folketingsvedtagelser om det modsatte. Spørgeren har bemærket, at også forsvarets udnyttelse af pristalsreguleringsmekanismen har været kritiseret af socialdemokratiet, som med sommerens forsvarsforlig fik fjernet reguleringsmekanismen på mindre dele af forsvarsbudgettet.

Endelig undrer det spørgeren, at forsvarsudgifternes realværdi er noget, som først kan beregnes efter udløbet af finansåret, al den stund en ærlig pristalsregulering netop ikke skulle ændre realværdien (jfr. ministerens svar på mit spørgsmål nr. S 296).

Thoft (SF):

Hver eneste gang der her i folketinget har været diskuteret forsvarsforlig, har man haft en gevaldig debat om forsvarsudgifternes størrelse. De er som bekendt fastholdt, og på den baggrund er det fantastisk, at lord Carrington, NATOs generalsekretær, har kunnet udtrykke tilfredshed med, at Danmark rent faktisk opfylder 3 pct.s oprustningen i reelle udgifter. Det kan kun skyldes, at regeringen taler med to tunger, én tunge herhjemme, hvor man i folketinget fortæller, at nu kan vi snart ikke forsvare Danmark mere, fordi forsvarsudgifterne bliver fuldstændig udhulet, og en anden, når man nede i NATO praler med, at man snyder folketinget. Det er også det, vi ser at danske officerer gør. I debatten herhjemme siger man, at det går ad hekkenfeldt til, men nede i NATO gør man de andre officerer gule og grønne af misundelse, fordi man fortæller, at Danmark har verdens bedste pristalsreguleringsordning.

De oplysninger, som lord Carrington er kommet med, kan naturligvis kun komme ét sted fra, nemlig fra Danmark, fra vores ambassadør ved NATO, og det bør på bordet.

Forsvarsministeren (Engell):

I forbindelse med lord Carringtons møde med NATO-parlamentarikerne tidligere på måneden blev der udsendt en meddelelse over Reuter. Meddelelsen havde ved en fejl fået det indhold, at Danmark sammen med en række andre NATO-lande ville opfylde NATOs mål om en 3 pct.s realforøgelse i 1984.

Jeg kan sige, at den meddelelse, der blev udsendt, kom kl. 17.21, og den blev korrigeret nogle få minutter senere, hvilket i øvrigt også fremgik af de danske aviser dagen efter, der bragte det.

Det fremgår af den korrigerede meddelelse, at Danmark sammen med Vesttyskland, Norge og Portugal ikke ville opfylde NATOs målsætning om en 3 pct.s forøgelse i 1984. Der er derfor ikke, sådan som hr. Thoft er inde på i sit spørgsmål, tale om, at den danske regering eller den danske repræsentation ved NATO har videregivet oplysninger om en realforøgelse af forsvarsudgifterne med 3 pct. i 1984. Der foreligger som sagt en fejlagtig oplysning i den første meddelelse fra Reuter.

Når realændringen fra 1983 til 1984 først kan beregnes efter finansårets udløb, som spørgeren også er inde på i sit spørgsmål, skyldes det, at det er nødvendigt at kende det endelige forbrug for 1984, som det fremtræder i regnskabet. Det endelige forbrug vil erfaringsmæssigt vise sig at være lidt lavere eller lidt højere end den foreliggende bevilling. Realværdien af forsvarsbudgettet påvirkes således af f.eks. bevillinger til langtidsledige eller til lære- og praktikpladser, der gives på tillægsbevillingsloven.

Når forsvarsbudgettets realværdi først kan opgøres endeligt efter finansårets udløb, skyldes det altså ikke selve pristalsreguleringen. Gennem den gives der kun dækning for de faktiske pris- og lønstigninger, og reguleringen har ikke som antydnet af hr. Thoft nogen indflydelse på opgørelsen af forsvarsbudgettet i faste priser.

Må jeg i øvrigt her henvise til de tidligere besvarelser, jeg har givet hr. Thoft på det samme spørgsmål.

Thoft (SF):

Jeg er særdeles overrasket over ministerens svar. Jo mere ståhej der er blevet om denne